

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

bertatibus, quas ab Imperiali culmine promeruerunt. Illi domum redeūtes, Rolandi statuam, quam pro signo libertatis in ponte, qui hodiè nomen tenet, ab olim erectā habuere, deiciunt: comitibus suis deinceps (vt semper) coniunctissimi. Imperator autem, per dies decem Lubicæ commoratus, opiparè habitus est: Milites ac milites ludis suis, forum tenebant occupatū, hastis quotidie cōcurrentes. Quo etiam tempore Gregorius Papa XI. decimam sollicitauit ab ecclesiasticis per omne Imperium: Sed archiepiscopi tres ad Rhenum, obuiam vadunt, se opposcentes, vt debuere, emunctioni cleri sui. Interim moritur Moguntinus, & Papa ecclesiam donauit Ludouico Bambergensi episcopo, fratri & wilhelmi marchionis Misne: capitulum autem elegit dominum Adolphum de Nassaw, immò postulauit, quod iam teneret episcopatum Spirensē. Imperator studuit Ludouico, & obsedit Erphordiam, in qua erat Adolphus postulat: vastauit vicinam Thuringiam, sed nihil potuit aduersus urbem. Adolphus enim pradia & arces ecclesie tenebat in manibus. Dura tamen conditio, quod postulatio soli gratia pontificis innititur.

CAPVT III.

Karolus interea multa peregit, vt filius eius & wēt-
laus, rex Bohemia & Romanorum quoque rex
eligeretur: indè euisceratum est Imperium. Rheni ve-
tigalia, quæ pro patrimonio erant Imperio, indè parti-
ta sunt, vt vnusquisque Electorum non modicum quid
acciperet: Deplumata est aquila, vt in reliquum cate-
ris sit animantibus cōtemptui: quid enim potest sine pen-
nis? perfecitque, vt ab archiepiscopo Coloniensi Fride-
rico, Aquisgrani rex Romanorum coronaretur. Per quæ
tempora, cum Castellani de Dannenberge receptarent

Ty 3

popula-

populatores itinerum & itinerantium, Imperator ipse Karolus mandauit ducibus Alberto de Luneburgo, ac Rodulpho duci Saxonie de Wittenberge germano eius, ut eam arcem obsidentes caperent, perpetuo deinceps iure possidendam ducibus de Luneburgo: quod ita factum est. Confederat autem Imperator in Tangermunde, iussitque in expugnatione arcis memoratae Lubicenses adesse: qui sexcentis productis stipendiarijs bombardisque duabus grandioribus, expugnationem pro sua virili properarunt. Imperator eo loci commanens, inter duces Saxonie superioris de Wittenberge, & inferioris in Luneburgo, eam dicitur statuisse concordiam, ut alternis vicibus electioni interessent, utrique archimarscalli sacri Imperij semper habendi: Nam Ericus, quod constat, iam duabus vicibus intererat eligentibus: cum assumeretur Ludouicus Bauarus, & cum Gunterus de Zwartzenborg Thuringus. Sed nunc eo ventum est, ut non patiantur superiores, aliquid in ea re iuris remanere ducibus inferioris Saxonie: quod Misnenses, qui per Sigismundum sunt assequeuti superiorem, deirudant legitimos successores, vix illis titulum permittentes ducibus Saxonie: quod infra plenius memorabimus. Inter ea idem Imperator Karolus, nescio, si ad interpretationem verbi, quam nunc faciunt, bene Augustus, Imperij neruos exhaustit, viresque conscidit. Sedecim in Sueuia vrbes, sine medio recognoscentes Imperium, vendidit vicinis principibus: Aliae quatuordecim, cum intelligerent, conspirarunt inuicem, foedere mutuo se constringentes, ut non se patiantur in morem pecudum venales exponi. Plurimum enim interest, hanc vel illam, supra se agnoscere potestatem. Imperator ex eis vnus indignatus obsessam nisus est expugnare ad terrorem

cate-

caterarum : ceteræ ad arma concurrentes, obseſſis o-
pem tulere. Tum quoque nonnulli ex his, ſalua liberta-
te ſolita, principibus Austriæ ad protectionem ſe com-
mendare : non vt dominis parituri, ſed vt protecto-
ribus viciſſim obſequuturi : quæ res diu permansit ad
tempora noſtra. Albertus dux Luneburgenſis, per ea
tempora ſenſit militares qui in Horneborg arce palu-
ſtri Bremeniſis diœceſis, ad conſinia terræ Lunebur-
genſis demorantur, quaſtum facere vel menſtruum,
vel annuum, de terra memorata : Et cum finem non
facerent, duxit in eos, cogitque, vt ſponderent in reli-
quum ſe æquo iuſtoque per omnia parituros. Quam in re
& ſidem verbis habuit, & per modetiā nihil ultra tum
putabat extorquendum.

CAPVT IIII.

V Ventzlaus Bohemia rex, iam patre viuente &
plurimum annitente, rex quoque Romanorum
creatus, cepit vtrunque regnum ſine magna ſolicitu-
dine adminiſtrare : Nec enim annis eſt Imperij coro-
nam accipere, quam etiam in reliquum non promeruit,
vir animo non ſatis ad Imperium idoneo : qui, vt ferunt,
ventri deditus, omnia poſthabuit. Aliquantoque melius
actum eſſet cum Imperio, ſi neque pater, neque filius in
eo fuiſſent. Nam pater largitionibus, vt filiū extolleret :
filius ignavis diſimulationibus, Imperiū attriuere, inq̃
eam tenuitatem, quæ nūc cernitur, adduxere : Auguſtos
ſe amant interpretari, quaſi augendo inſtantes Imperio :
ſed longè ab hac interpretatione patris largitio, & filij
ignaua diſimulatio. Eius enim incuria cepit in regno
Bohemiæ illa Chriſtianismi cruēta diuiſio : cum Bohemi
per audaciā Romanæ eccleſiæ obedientiā retraxere. Sed
ea in ſcandalia explicatiūſ. Per ea quoq̃ tēpora, nè qd
xy 4 vsquā